

ק"א א מ"י פ"ח מה' ג'...
והוא כהן...
אין לו חירות...
כמה שז' קו"ט ח"ט...
כ"י לט ס"א פ' :

הא קאמר לא היו דברים מעולם. משמע שהלוא טוען שהוא מוויף דלכא למימר מה שטען לא היו דברים מעולם היינו שאומר פרעתי ד"כ כהדר ליה ללוא ללוא ע"פ ללווחו ועוד דשמואל לא חייש לפרעון וקשה דלפילו יס צו אחריות אמאי לא יחזיר אם לא יקיימו לא יגבה כלום ואם יקיימו ברין יגבה ואין לומר דחיישין שמה יזילתו שלא בפניו או על הלקוחות ויחזיקו ולא נטעון להם מוויף משום דלא שכיח כמו שאין טוענין ליחמי נאכסו משום דלא שכיח כדאמרין בהמוכר [אח] הבית (ב"ב דף ע"ט ע"ב) וכיון דאין טוענין לכו מוויף גם אין טוענין להם פרוע הוא א"ע"ג דשמואל סבר דפ' מי שמת (ס"ג דף ק"ד) וס"ג מודה בשטר שכתבו לר"ך לקיימו ואלמן נטען פרוע הוא כמנו דלוי בעי אמר מוויף מכל מקום ליחמי ולקוחות דלא טענין מוויף לא טענין פרוע הוא הא ליחא דלפילו לא נטעון להם מוויף הוא נטעון להם פרוע כדאמרין בהמוכר [אח] הבית (ס"ג דף ע"ט ע"ב) וס"ג גבי שטר כ"ס הו"ל על היסומים דבשבע גובה מחלה אבל בפלגא דפקדון טענין לכו החזרתי כמו אביהם שהיה נאמן לומר החזרתי כמנו דלוי בעי אמר נאכסו ולכך גם להם טענין החזרתי אף על גב דלא טענין לכו נאכסו ועוד דעל כרחך טענין לכו מוויף או פרוע דאם לא כן לא שכתב חיי לכל בריה דיוכל כל אדם להזיל על היסומים ולקוחות ושלא בפניו שטר מלוא או שטר מוכר טענה כרעונו ולא נטעון להם וכן מוכח בפרק גט פשוט (ס"ג דף ק"ד):

א"ע גובה לא מנכסים משועבדים ולא מבני חורין. אם אין הלוא מודה דשטר לא שטעבד בה נכסים לאו שטר לא הוא והוא כמלוא על פה ושאין עליה עדים: ורובן סברי. להא מיהא הוי שטר אהא כמלוא על פה בעדים הלכך גבי מבני חרי ולהכי לא יחזיר דכיון דנפל אהרע ליה ואמרין מוויף הוא כדקאמר ליה: ממשעבדי נמי גבי. כדמפרש לקמן אחריות טעות סופר הוא ומיישין לפרעון ולקנויטא: אבל בשאין חייב מודה. ואפילו מודה שכתבו אלא שאמר פרעתי: דברי הכל לא יחזיר. דחיישין לפרעון כדקאמר: אף על פי שגביה מודים ס' חיישין לקנויטא: זמן שהלוא מודה. שהוא חייב לו: יחזיר למלוא. שאין כאן קנויטא דלא גבי ממשעבדי: גובה מנכסים משועבדים. ולא יחזיר ואפי' שניהם מודים דחיישין לקנויטא: הני פרהי מילי סני. והא אמרם: יחזיקת דרבי אלעזר בחדא: ומשני

דשמואל בהרתמא מצא שמרי חוב: איש בהם אחריות נכסים אף על פי ששניהם מודים לא יחזיר לא לזה ולא לזה, אין בהן אחריות נכסים: זמן שהלוא מודה יחזיר למלוא, אין הלות מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה דברי רבי מאיר שהיה רבי מאיר אומר שמרי (ב) שיש בהם אחריות נכסים גובה מנכסים משועבדים ושאין בהם אחריות נכסים בני חורין ובעדים אומרים אחד זה אחד זה גובה מנכסים משועבדים ויחזיקת דרבי אלעזר בחדא דאמר רבי מאיר שמי שאין בו אחריות נכסים אינו גובה מנכסים משועבדים ולא מנכסים בני חורין, ואמר בין לר"מ בין לר"בן לא חיישין לקנויטא ובריייתא קמי שטר שאין בו אחריות נכסים ממשעבדי הוא דלא גבי הא מבני חורין מנכסים בני חורין בין לר"מ בין לר"בן חיישין לקנויטא דקתני א"ע"ג ששניהם מודים לא יחזיר לא לזה ולא לזה אלמא חיישין לקנויטא, והא ה"נ הרתי הוא:

דל"מ מ"ז
[לקמן י"ז ע"ב]
הגהות
ה"ב
(ה) גבי סביה
ל"ע לומר
שערי מוכר טע' :

רבינו הנגאל
אמר ר' אלעזר רישא דמתני' בשפירי דאית בהו אחריות דברי הכל לא יחזיר. ובשאין בהן אחריות מחלוקת שאין חייב מודה ר"מ אמר יחזיר דכל שטר שאין בו אחריות נכסים אינו גובה לא ממשעבדי ולא מבני חרי. ור' יוחנן אמר מחלוקת בשחיב מודה וכו'. תניא כותיה דר' יוחנן מצא שפירי וכו' א"ע"ג ששניהם מודים לא יחזיר לא לזה ולא לזה אין בהן אחריות נכסים בופן שמריה הלה דבשר למלוא לא הלה מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה ששטר שאין בו אחריות נכסים א"ע"ג שאינו גובה ממשעבדי גובה מבני חרי דברי ר"מ. ור"בן אחר זה ואחר זה גובה ממשעבדי. (פ' ה"ה) הוא שנתנה בשטר שאין בו אחריות בופן שהלוא מודה יחזיר דהא לא גבי אלא מבני חרי דברי ר"מ ור"בן לא יחזיר שטר שאין בו אחריות נכסים משעבדי נמצאת מחלוקת בשחיב מודה תיבתא דשמואל ור"א דאמר מחלוקת בשחיב חייב מודה וכו' ר"מ סבר כי שטר שאין בו אחריות נכסים אינו גובה לא ממשעבדי ולא מבני חרי ובהא מתנתא קמי כי שטר שאין בו אחריות נכסים מבני חרי דברי ר"מ וברייתא דמתני' בשפירי שיש בהן אחריות לא דיבר ר"א כלום. שמואל דאמר כלה מתני' בשאין חייב [מודה] אבל בשחיב מודה דברי הכל יחזיר לפלוה ולקנויטא וקנויטא לא חייש רבנן ומתנתא דקתני א"ע"ג ששניהם מודים לא יחזיר מאי טעמא לא יחזיר לאו משום דחיישין לפרעון ולקנויטא הלכך עור הו"א תיבתא למאן דתיבתא דחיישין לפרעון.

והא קאמר לא היו דברים מעולם. משמע שהלוא טוען שהוא מוויף דלכא למימר מה שטען לא היו דברים מעולם היינו שאומר פרעתי ד"כ כהדר ליה ללוא ללוא ע"פ ללווחו ועוד דשמואל לא חייש לפרעון וקשה דלפילו יס צו אחריות אמאי לא יחזיר אם לא יקיימו לא יגבה כלום ואם יקיימו ברין יגבה ואין לומר דחיישין שמה יזילתו שלא בפניו או על הלקוחות ויחזיקו ולא נטעון להם מוויף משום דלא שכיח כמו שאין טוענין ליחמי נאכסו משום דלא שכיח כדאמרין בהמוכר [אח] הבית (ב"ב דף ע"ט ע"ב) וכיון דאין טוענין לכו מוויף גם אין טוענין להם פרוע הוא א"ע"ג דשמואל סבר דפ' מי שמת (ס"ג דף ק"ד) וס"ג מודה בשטר שכתבו לר"ך לקיימו ואלמן נטען פרוע הוא כמנו דלוי בעי אמר מוויף מכל מקום ליחמי ולקוחות דלא טענין מוויף לא טענין פרוע הוא הא ליחא דלפילו לא נטעון להם מוויף הוא נטעון להם פרוע כדאמרין בהמוכר [אח] הבית (ס"ג דף ע"ט ע"ב) וס"ג גבי שטר כ"ס הו"ל על היסומים דבשבע גובה מחלה אבל בפלגא דפקדון טענין לכו החזרתי כמו אביהם שהיה נאמן לומר החזרתי כמנו דלוי בעי אמר נאכסו ולכך גם להם טענין החזרתי אף על גב דלא טענין לכו נאכסו ועוד דעל כרחך טענין לכו מוויף או פרוע דאם לא כן לא שכתב חיי לכל בריה דיוכל כל אדם להזיל על היסומים ולקוחות ושלא בפניו שטר מלוא או שטר מוכר טענה כרעונו ולא נטעון להם וכן מוכח בפרק גט פשוט (ס"ג דף ק"ד):

ע"ן בתוס' פ'
מי סביה טע'
דף ע"ב ד"ה
ד"ה טע' :

א"ע גובה לא מנכסים משועבדים ולא מבני חורין. אם אין הלוא מודה דשטר לא שטעבד בה נכסים לאו שטר לא הוא והוא כמלוא על פה ושאין עליה עדים: ורובן סברי. להא מיהא הוי שטר אהא כמלוא על פה בעדים הלכך גבי מבני חרי ולהכי לא יחזיר דכיון דנפל אהרע ליה ואמרין מוויף הוא כדקאמר ליה: ממשעבדי נמי גבי. כדמפרש לקמן אחריות טעות סופר הוא ומיישין לפרעון ולקנויטא: אבל בשאין חייב מודה. ואפילו מודה שכתבו אלא שאמר פרעתי: דברי הכל לא יחזיר. דחיישין לפרעון כדקאמר: אף על פי שגביה מודים ס' חיישין לקנויטא: זמן שהלוא מודה. שהוא חייב לו: יחזיר למלוא. שאין כאן קנויטא דלא גבי ממשעבדי: גובה מנכסים משועבדים. ולא יחזיר ואפי' שניהם מודים דחיישין לקנויטא: הני פרהי מילי סני. והא אמרם: יחזיקת דרבי אלעזר בחדא: ומשני